

Reisverslag Marc en Ria naar Normandië - juli 2026

Reisverslag met foto's van de week naar het Chateau Verbosc (13-22 juli) van baron Michael Allard in Touffreville-la- Corbelin.

Michel Allard is een goede vriend van ons waar wij (anno 2026) al 16 jaar bijna elk jaar langs gaan, in Normandië, nabij Yvetot en Rouen.

en waar ik concertjes geef op zijn oude Erard-vleugel uit 1853,

in een rustiek landschap, en in zijn fraaie antieke kasteelsalon.

13 juli 2026 (maandag)

Maandagochtend 13 juli vertrokken wij ca half 10 voor de lange reis naar Frankrijk, en we kwamen ongeveer om 5 uur 's middags aan op het kasteel.

Aan de reis viel op hoe zeer het Belgische- en Noord-Franse landschap veranderd was in een lelijk, onzinnig, geldverslindend windmolen-paradijs, geen enkel ander doel of zin dienend, dan alleen geld maar geld weggooien wat van de belastingbetaler is gestolen.

14 juli (dinsdag)

Dinsdag 14 juli was het 'Quatorze Juillet', de nationale feestdag van Frankrijk [we gaan de Bastille bestormen...], wat betekent: Groot feest overal met vuurwerk en alles is gesloten.

Na het ontbijt speelde ik nog wat piano en maakten we kennis met de nieuwe hond Vigo, wat inderdaad een soort Cerberus de hellehond bleek te zijn, een of ander woest monster, een totaal onmogelijk alverwoestend beest, wat de hele dag moet worden opgesloten in een hok, omdat ie anders wegloopt.

De drie schattige poezen van vroeger waren helaas allemaal overleden, er was alleen nog maar de poes Franek over die graag geaaid wordt en op schoot komt zitten.

Dus ik besloot om die dag dan de fraaie wandeling langs het kortste riviertje van Frankrijk te gaan maken, **het riviertje de Veules** [iets meer dan één km] wat aangeprezen wordt als een wonder van schoonheid...

Michel beweerde dat het in **Veules-sur-Roses** [een bekende badplaats aan zee] dat het zo druk zou zijn dat we nergens parkeerplaats zouden kunnen vinden, maar op hoop van zegen vertrokken we toch maar.

En inderdaad, parkeerplaats vinden was niet gemakkelijk, maar ten noorden van Veules, op de duintoppen vonden we een groot grasveld met parkeerplaatsen. We moesten toen wel de duintop boven de kliffen afdalen om in het dorp te geraken.

Marc en de kliffen:

Eenmaal in het dorp vonden we de beek waar we over kleine paadjes tussen de huizen en tuinen door de rivier konden volgen, waar inderdaad fraaie huizen met fraaie tuinen en meerdere oude watermolens te vinden waren, het was echter wel erg druk met toeristen.

De Veules

Na de vermoeiende klim omhoog naar de parkeerplaats vonden we de auto weer terug.

Ik wilde nu **kasteel Bretteville** bezoeken, maar die bleek gesloten te zijn.

15 juli (woensdag)

De bedoeling was het om op 15 juli naar **Rouen** te gaan, aldaar voor Ria op zoek te gaan naar brocante winkels en van daar uit twee tuinen te bezoeken, het 'Jardin des plantes in Rouen', en het 'Jardin d'Angelique' in Montmain, ten oosten van Rouen.

Het zou die dag echter totaal anders lopen.

Ten eerste duurde het eindeloos voordat we eindelijk een parkeergarage vonden om de auto in Rouen te parkeren, daarna hebben we eindeloos gezocht naar brocante winkels, maar die waren allemaal gesloten en tegen de tijd dat we naar die andere winkel konden, die we hadden opgezocht, was Ria door de hitte en het vele lopen zo uitgeput dat we besloten om die maar te laten.

Maar Rouens oude centrum is prachtig,
dus we liepen eerst naar het '**gros horloge**':

en via die straat kom je dan bij de machtige *kathedraal van Rouen* die we eerst bezochten:

Een foto van Ria, met een spectaculaire wolkenlucht !!

Toen liepen we naar het prachtige kerkje de 'st Maclou' achter de kathedraal, waar om heen allerlei antiek-brocant winkels zouden zijn die echter allemaal gesloten waren.

Michel had ons op het hart gedrukt dat we de '**Aître Saint Maclou**' moesten bezoeken, want dat was helemaal 'opgeknapt'.

Toen ik dit Pestplein in 2014 voor het eerst bezocht was ik diep onder de indruk van de ramp die Rouen in de 17e eeuw tijdens een pest epidemie teisterde toen daar op dat plein de lijken werden opgestapeld.

Er zijn daar namelijk allemaal houten gruwel-reliëfs van doodshoofden op dat horror-plein te zien.

gruwel-reliëfs.....

Dodendansen....

In 2014 speelde ik daarna op de vleugel van Michel een 'Totentanz' een improvisatie op het beruchte 'Dies irae' thema,
[De muzikale Fantasie: 'Aître St-Maclou']
wat Ria filmde, en later heb ik op die opname een horrorfilm gemaakt.
Zie:

<https://www.marcvandelft.nl/submenu454.html>

Michel vond dat opknappen van dat plein een 'verbetering', maar er was nu een restaurant, een informatie-gang met uitleg-borden en een informatie-winkel gekomen, dus wij vonden het vroeger veel mooier en sfeervoller, het was nu commercieel en toeristisch geworden...

Op zoek naar 'La Brocante' kwamen we ook langs de opgeknapte enorme kerk de **st. Ouen**, de kerk met het beroemde orgel, wat nu fraai wit was geworden.

Het was die dag 30 graden, dus erg warm, en we hadden al heel veel gelopen, Ria dreigde in te storten, dus gaven we het op om naar die brocante verder te zoeken, keerden terug naar de auto en gingen het '**Jardin des Plantes**' bezoeken.

Een heel groot en fraai stadspark, met enorme bomen, kassen, etc.
en vooral palmen en tropische bomen en planten.

Ria vond het echter niet zo bijzonder, en het was erg warm en nergens schaduw, dus gingen we na het rondje terug naar de auto.

Ria onder haar enorme lievelingsboom, de ginko biloba,
in het '**Jardin des plantes**' in Rouen

Nu was het al rond 5 uur, en aangezien ik bang was dat we straks, op weg naar Montmain, in eindeloze spitsuur-files terecht zouden komen, besloot ik dat het beter was om via het zuiden Rouen te verlaten richting Moulineaux aan de Seine, en van daaruit via een *mooie, rustige route* naar Verbosc terug te keren.

Bij Petit Couronne gingen we met een pondje de rivier de Seine over, waarna we in een prachtig, heerlijk en rustig landelijk gebied terecht kwamen, want in deze rustige streek rondom de vele Seine bochten zijn ook fraaie heuvels met mooie bossen en rotsen en leuke dorpjes met kastelen e.d.

In de verte zagen we op een gegeven moment de fraaie witte kerk van *'St. Martin de Boscherville - Abaye de Benedictins - st. Georges'* verschijnen, waar we nog even stopten, de fraaie Romaanse kerk betraden, en de kerk aan de achterkant [bij de fraaie tuinen] bewonderden.

Daarna reden we verder, langs een prachtige gebied, waar de witte kalkrotsen van de op een heuvel gelegen bossen aan de fraaie ***rivier de Seine*** raakten, en waar de Seine glinsterde in het licht van de late namiddag.

Daarna reden we over de hoogvlakte naar ons kasteel, waar we om half 8 met Michel zouden gaan eten, heerlijk buiten voor het kasteel, in gezelschap van 'Viga de hellehond' en 'Franek de kasteel-poes', met pasteitjes, sla, stokbrood, rosé, en 'du vin, du pain et du boursin'....

-dus dat was....

'Leven als God in Frankrijk', met de donderpreken van de baron over 'de toestand in de wereld', en de waanzin van de 'linkse' totaal gestoorde, stupide D666-Macron-Rob-Jetten-EU-politiek, die Frankrijk, Nederland, en heel Europa ten gronde aan het richten is.

Tegen 10 uur togen wij weer naar ons huisje.

=====

16 juli (donderdag)

Wij bezochten deze donderdag 2 kastelen:
Imbleville en Bretteville..

Het *kasteel van Imberville* (*chateau de Bismorel - Imberville*) was een prachtige, landelijke verstilde plaats in de fraaie natuur. We kwamen er half 1 en het ging 1 uur dicht, maar het was niet groot, je kon de kasteeltuin makkelijk in een half uurtje belopen, en achter het kasteel was een bospad waar je ook het kasteel kon zien liggen.

Na afloop hebben nog een boswandeling gemaakt op dat bospad, waar je een fraai uitzicht had vanaf de stenen trap .

 Hierna zouden we het park van *Kasteel Bosmelet* gaan bekijken en moesten een heel eind daarvoor naar het oosten rijden, maar helaas, pindakaas, na de autotocht bleek Bosmelet toch dicht te zijn, terwijl op internet stond dat het open zou zijn.

Dus nu op naar **kasteel Bretteville** wat we de laatste dag van onze Normandië-reis in 2023 ook bezochten.

Dat was toen geweldig, omdat we toen vrijelijk het gehele kasteel en ook alle privé-ruimtes konden bekijken.

Maar dit keer was er een meisje die de orders had gekregen om ons streng in de gaten te houden, en we mochten geen foto's maken, en niet de privé-vertrekken in.

Dat was wel een domper, en irritant dat er nu een controleur meeliep, maar we hebben stiekem toch een heleboel foto's van het prachtige interieur gemaakt.

Daarna gingen we de prachtige kasteeltuinen in, met de eeuwenoude lindelaan, en de fraaie bloeiende struiken.

Maar het was een rommeltje in de tuin in vergelijking met hoe het was toen we het 3 jaar geleden zagen.

'Work in progress' vermoed ik...

Daarna gingen we weer naar het chateau Verbosc en om een uur of 9 gingen we nog even een praatje maken met Michel die buiten voor het voorvaderlijk slot zat met een glas bier, en ons rosé te drinken gaf.

Ria vertelde dat het haar opviel dat grote stukken waar we reden uitgestorven en leeg waren, geen mensen te zien.

Dit in schril contrast met Nederland waar elk vierkante metertje op efficiënte wijze in ons overvolle land moet worden gebruikt...

Toen ik vroeg of ze in Frankrijk ook wolven hadden ontkende hij dat, heel vreemd, terwijl ze daar nu juist meer dan genoeg ruimte hebben en hele lege landschappen!

Toen ik vertelde dat wij in NL een wolvenplaag hebben wilde hij het niet eens geloven, hij dacht dat ik vossen bedoelde...

Dus echt totaal mesjogge dat wij in NL in ons extreem dicht bevolkte land een wolvenplaag hebben waarbij de wolven honderden schapen doodbijten, en ook paarden en koeien er aan moeten geloven, en kinderen niet meer veilig in het bos kunnen spelen.

Terwijl in Frankrijk, met zeeën van ruimte, er geen wolven zijn....!!!

Daaraan ziet men wel dat men in NL met dit beleid totaal gestoord bezig is.

=====

17 juni (vrijdag)

Tijdens het gezellige ontbijt [stokbrood met jam] hadden wij leuke gesprekken met een jong stel uit Londen.

Het meisje bleek Hollands te zijn, dus daar konden we Nederlands mee spreken, bovendien bleek de beeldschone Zoeli Winters een beeldend kunstenaar te zijn, die wat van haar website liet zien, en dat was echt vakwerk!

Tijdens het ontbijt liet Michel de hellehond Viga los, een ongeleid projectiel die onder de tafel ruzie begon te maken met de kasteelpoes, wat nogal wat consternatie gaf...

Tijdens het ontbijt wisselden we het een en ander uit en na het ontbijt heb ik voor het jonge stel en Ria en Michel, **een klein recitaltje** gegeven in de salon.

Ik speelde eerst 2 stukken van Einaudi, en mijn 'Pièce Tendresse', maar toen heb ik wat voorgespeeld van mijn euritmie-muziek voor Ilios met o.a. de uitbeelding van de geboorte van Zarathustra en de aanvallen van de ahrimanische demonen. Met uitleg (in het Engels) erbij.

Dat bleek wel helemaal in de smaak te vallen, want toen ik vertelde dat het muziek voor euritmie was vertelden zij dat zij ook aan euritmie hadden gedaan, want ze hadden allebei op de vrije school in Engeland gezeten en daar hadden ze elkaar ook ontmoet, en ze waren ook antroposofen, nou, dat was natuurlijk wel een heel bijzonder toeval om zulke mensen te ontmoeten, want dat is in die 16 jaar dat ik hier geregeld kom, nog nooit gebeurd!

Vandaag zou gewijd worden aan de **brocante-jacht** van Ria waarbij we brocante winkels in Fécamp en Yvetot zouden bezoeken.

Maar die winkels gingen pas om 14 uur open, dus op weg naar 'Troc' in Fécamp gingen we eerst een bezoekje brengen aan de kasteeltuinen van **Chateau du Grand Daubeuf**, bij Fécamp.

Na het bezoek aan 'Troc' gingen we terug naar Yvetot waar we nog twee brocante winkels bezochten en boodschappen deden in Leclerc.

Na thuiskomst kregen we bezoek van de hellehond Viga, die het huisje binnenkwam en er met een sok van mij vandoor ging....

In de avond hebben we voor het kasteel samen met Michel, met meloen en rosé nog gezellig geconverseerd.
Dat is 'leven als God in Frankrijk' zagezegd...

Ria maakte met **chatgtp** allerlei grappige foto's van ons als 'deftige kasteelheren' waar we reuze lol in hadden.

=====

18 juli (zaterdag)

Op de ochtend van zaterdag 18 juli trof ons een ramp, want een **waterballet** vond plaats na het douchen van Ria, er was een of ander lek in de buizen, en natuurlijk...., saturday, saturnusdag, de **infortuna major-dag**, de dag van 'het grote ongeluk' sloeg toe, en natuurlijk is op zo'n dag geen loodgieter te vinden.

Het gevolg was dat we met alle spullen moesten verhuizen naar een ander huisje, iets verderop, zodat Ria nu in een apart huisje moest gaan slapen, en op dit adres bleek later dat we geen wifi-internet verbinding hadden met de computer. Ook een ramp natuurlijk!

Het appartement bestaat dus uit 2 kleine huisjes, wel iets lichter en geen mufte spookhuislucht, en hier werden we iets minder geteisterd door de vliegen....

Die dag stonden 3 kastelen op het programma, op aanraden van Michel gingen we eerst naar **Manoir d'Auffay**, maar ondanks de op het internet aangekondigde openingstijden was de poort gesloten en de meneer die reageerde op het aanbellen weigerde de poort te openen.

Nu gingen we naar **Chateau Sommesnil**, wat er vlak bij lag, maar de tomtom leidde ons naar een heel andere 'Route du Chateau 500'. Ergens heel ver weg.

Ik vond het al erg vreemd dat de rit zo lang duurde want Sommesnil lag op 5 minuten afstand van Auffay, dus we verloren iets van een uur aan reistijd.

En niet alleen dat, maar het was ook erg nodig om te gaan tanken, en de enige grotere plaats in de buurt was Doudeville, en daar moest een tankstation zijn.

Maar een opbreking hield ons tegen de plek van het tankstation te bereiken, dus we hebben eindeloos rondjes door die stad gereden op zoek naar een tankstation, wat we tenslotte vonden bij een supermarkt, een carrefour.

Michel had gezegd dat **Sommesnil** van binnen erg mooi moest zijn, hij was benieuwd naar onze foto's.

Na de barre en zenuwslopende tocht vonden we het landgoed toch eindelijk. Het was een tamelijk rommelig, informeel landgoed, ongedwongen van karakter, met vriendelijke mensen en zonder allerlei irritante regeltjes en verboden.

Kortom, een aangenaam oord met aardige mensen, we mochten ongelimiteerd foto's maken van het fraaie interieur en ik maakte ook een leuk praatje met de eigenaar van het kasteel, een Engelsman.

Hij vertelde dat hij niet van adel was, en hij was ook niet rijk, maar wel een harde werker zei hij...

Hij was gek op Napoleon hoorden we, waar we ook wat over uitwisselden, en ik speelde even op de [tamelijk lelijk klinkende] kasteel vleugel.

Ria vond het prachtig van binnen, het hoogtepunt van de reis zei ze, er stond nog een indrukwekkende libanon-ceder en er liepen allemaal kippen vrij rond.

Op het laatste plaatje meende ik *Vigo*, de losgeslagen jachthond van Michel te herkennen....

Om half 5 waren we daar gereed om te vertrekken, dus we konden nog net naar '**Chateau Le Mesnil**' gaan, bekend om haar 3000 rozenstruiken, wat om 6 uur zou gaan sluiten.

Toen we aankwamen konden we kiezen tussen een ticket met of zonder bezichtiging van het kasteel, en aangezien we het kasteel van binnen ook wilden zien waren we verplicht een saaie rondleiding van 3 kwartier te nemen, wederom met een of andere controleerderige en bemoeizuchtige jongedame, maar toen ik de bezichtbare ruimtes had gezien besloot ik om met Ria het eindeloze saaie oninteressante gewauwel over de geschiedenis e.d. in het Engels en Frans te verlaten, want we wilden ook nog de tuinen zien, en ik haat rondleidingen met verbod op foto's maken.

Ik wil gewoon het interieur zien en geen gewauwel, bemoeienis en controles.

Het was een keurig en perfect geordend park en kasteel in tegenstelling tot Sommesnil, maar niet ongedwongen zoals in Sommesnil, en met vervelende regeltjes en bemoeizucht waar ik persoonlijk geen boodschap aan heb.

Na afloop gingen we nog even naar de carrefour in Doudeville voor de boodschappen, en reden naar ons huisje, waar bleek dat het internet het niet deed.

Die avond kwam het er niet meer van om nog naar de baron te gaan dus heb ik nog wat met hem geappt en kon toen verder gaan met het uitzoeken van de foto's en het schrijven van dit verslag, waar ik tot 3 uur 's nachts mee bezig was...

=====

19 juli (zondag)

Die ochtend na het ontbijt hebben we in het chateau in de eetzaal geprobeerd om contact te krijgen met het internet, maar helaas, pindakaas, geen contact, dus ik kon het reisverslag van zaterdag 18 juli niet versturen.

Toen wij weer thuis waren na het ontbijt appte de baron om 10.43 uur dat hij vandaag, op deze zondag, tijd had om met ons iets te ondernemen, en iets te bezoeken, en we konden die avond ook bij hem eten. Dat vonden we goed.

In het overleg over wat te bezoeken opperde ik een aantal zaken waar we later nog heen zouden gaan, zoals het kasteel van Etelan....

Die ochtend / dag deed **Ria haar citroenjurk** aan, wat haar bijzonder schattig stond... !!

Ik wilde graag naar het '*chateau la Rivière Bourdet*', omdat op de kaart stond: 'Parc du chateau', waar we een paar dagen geleden ook langs waren gereden.

Het ligt in *dat heerlijke gebied van de Seine*, waar we na ons bezoek aan Rouen langs kwamen.

Eerst kwamen we weer langs de witte kerk van *St. Martin de Boscherville*.

Daarna reden we langs het *chateau 'la Rivière Bourdet'*.

Inderdaad een prachtig wit kasteel, maar het was privé-terrein, en dat park was in geen velden of wegen te bekennen...

Voor we bij het 'Manoir de Villers' van 'St. Pierre de Manneville' kwamen stelde ik voor een klein weggetje naar rechts, naar de **Seine** te nemen, wat door het gehucht 'le Marais' zou komen, en dat was inderdaad een prachtig weggetje waar je een stuk langs de Seine kon rijden.

Ik had verwacht dat we hier wel even zouden stoppen en dat we hier de hond Viga zouden uitlaten die de baron achter in de auto had gestopt.

De hond Viga

Maar dat gebeurde niet en na dit ommetje reden we naar het 'Manoir de Villers' van 'St. Pierre de Manneville', wat echter gesloten bleek te zijn.

Wel zagen we daar aan de overkant bijzondere en *vervaarlijke koeien* [stieren?] met machtige horens verschijnen...

De baron reed nu via kleine weggetjes naar het dorp *Sahurs*, een fraai kerkje

en langs het '*Chapel de Marboeuf*':

In Sahurs staken we met de pont de ***Seine*** over.

Hierna besloot Michel door te rijden naar de stad '**Pont Audemer**', een heel eind weg, en wij waren er wel eens geweest, op zijn aanraden trouwens, lang geleden, maar hij is blijkbaar erg gesteld op die stad, dus we hebben toen dat hele eind daar naar toe gereden.

In die stad is een fraaie oude kerk de '**St. Ouen**', wat we bezochten, met o.a. een beeld van Jeanne d'Arc.

In 'Pont Audemer' wilde Michel de hond meenemen naar een uitspanning, maar dat gaf een enorme consternatie want het beest maakte zich los van zijn halsband en ging er vandoor. Het kostte enige moeite om het monster weer te pakken te krijgen en weer in de bagageruimte te stoppen.

We hebben daar toen iets genuttigd voor we weer verder gingen. Onderweg zag Michel een kringloopwinkel wat we hebben bezocht. [maar niks gekocht...]

Daarna reden we naar 'Quillebeouf sur Seine' waar we weer met een pond de Seine over moesten steken, in een druk industriegebied,

Hierna reden we naar het '*Chateau d'Etelan*', waar we hebben uitgestapt en waar we omheen hebben gelopen.

Dat bleek een prachtig vroeg Renaissance gotisch kasteel te zijn, een beetje in de stijl van veel Loire kastelen, prachtig gelegen, majestueus uitkijkend op het Seine-dal.

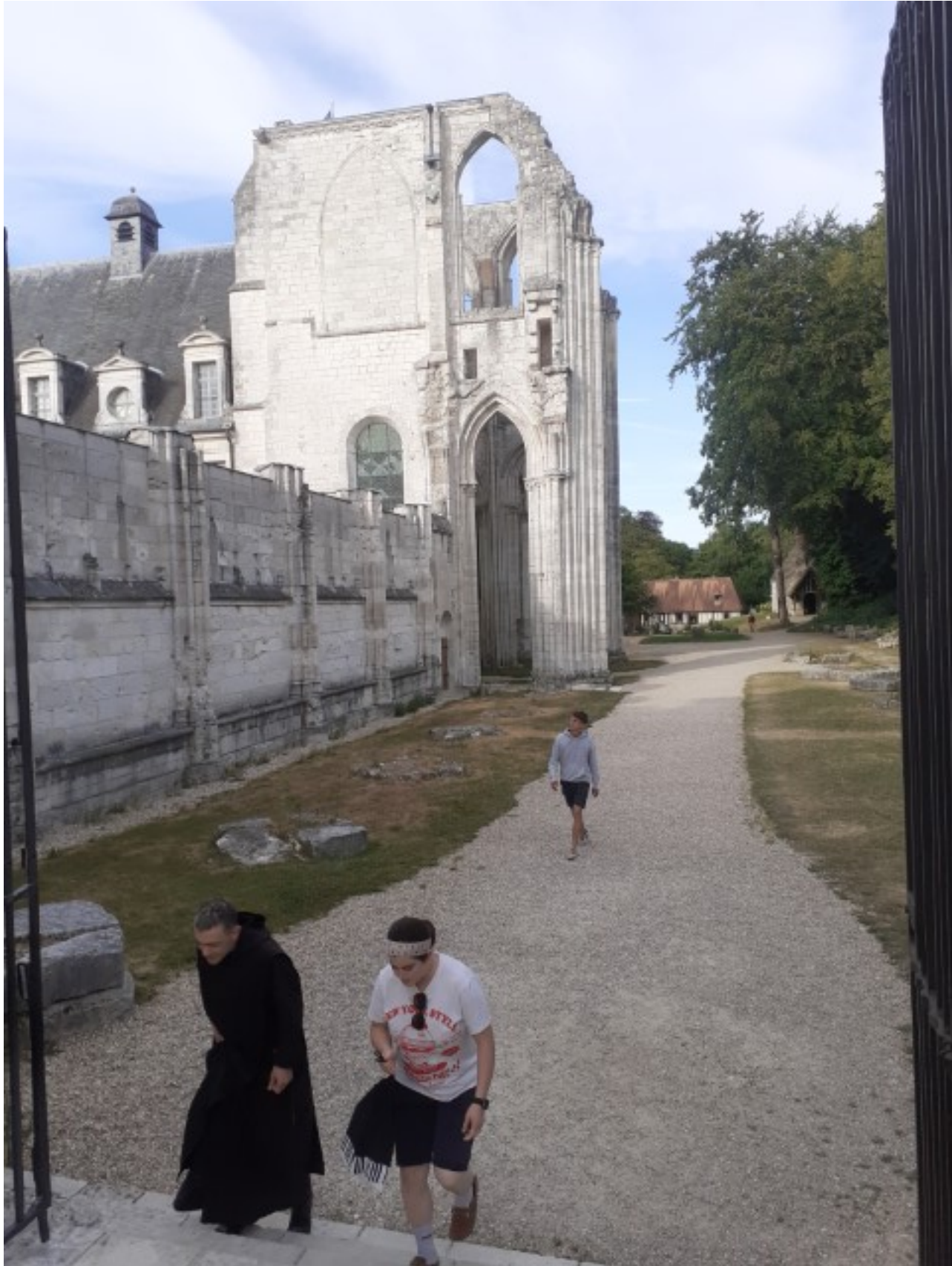
Ik vond dit wel het mooiste kasteel van de hele reis denk ik, en in een prachtig landschap, met oude bomen....

Daarna kwamen we door de fraaie plaats 'Caudebac en Caux', aan de Seine gelegen, met het 'Pont de Brotonne', en via allerlei zeer fraaie binnenwegen, gingen we nog even langs het fraaie klooster '**Abaye de Fontanelle**', waar ik nog een echte monnik in het zwart heb vereeuwigd....

Via allerlei fraaie kleine binnenwegen door de beboste heuvels kwamen we aan op Verbosc.

Die avond hebben we bij de baron gedineerd met pasteitjes, stokbrood, dure Rothschildwijn van Ria en meloen.

=====

20 juli (maandag)

Maandag 20 juli bezochten we *Chateau Miromesnil*, ten zuiden van Dieppe. Een aardig end rijden maar de moeite waard, want het was een prachtig kasteel...

En een nog mooiere bloementuin, het '*jardin potager*'...

Met een ongelooflijke bloemenpracht!

Prachtig met het kasteel op de achtergrond!

Om 13 uur kwamen we aan en de meneer van de accueil vertelde dat er om half 3 een rondleiding was.

Dus we hadden 1,5 uur om te genieten van de ongelooflijk mooie bloementuin.

En daarachter was een grasveld met verspreid staande oude bomen, waarbij vooral de enorme libanon-ceder opviel...

Er was niemand dus we hadden het rijk alleen in deze prachtige tuinen

Om half 3 begon echter de rondleiding met een grote groep mensen.

De inleider was een meneer die er uitzag als een **dandy**,

want **Guy de Maupassant** was hier geboren,

dus misschien wilde hij op hem lijken...

Hij praatte veel en lang en zeer snel, wat wij niet konden volgen.

Eerst gingen we naar **de kapel** die een eind verderop in het beroemde beukenbos lag.

Hier een blik op het beroemde beukenbos.
Daarna gingen we terug naar het chateau...

In het chateau moesten we staan in de meute eindeloos lang naar zijn gepraat in het Frans luisteren.

En hij speelde ook nog keihard op de kasteelvleugel, dat deed hij best goed. Dus hij was vast een hele intelligente en ontwikkelde man.

Wel een paar foto's van het interieur kunnen maken.

Na de doodvermoeiende saaie rondleiding nog even van de moestuin genoten en afscheid van het fraaie kasteel genomen.

s' Avonds kregen we **bezoek van 6 koeien** die direct achter het huisje konden komen.

In de avond gingen we naar de baron om te betalen,
toen vertelde hij dat we nog wel tot donderdag konden blijven.

Omdat we vrijdag belangrijke afspraken hadden besloten we
er nog één dag aan vast te plakken en woensdag naar Holland te reizen.

Daarna gaf ik nog een recital voor de baron waarbij ik mijn muziek
voor euritmie-groep Ilios liet horen,
speciaal voor Michel in het Frans vertaald.

Ria ontdekte toen dat we in de fraaie salon
wel verbinding met internet konden krijgen,
dus toen heb ik het verslag van zaterdag kunnen opsturen,
en de volgende ochtend andere verslagen.

=====

Dinsdag 21 juli

Op de laatste dag in 'La douce France', besloten we het wat rustig aan te doen
omdat Ria woensdag al de hele dag auto moet rijden en ze krijgt daar last van.

We keken of er in de buurt van Yvetot nog een leuk dorpje was en Ria's I-phone had het over 'Autretot', dus na het boodschappen doen in Leclerc togen wij naar dit dorp, maar daar bleek absoluut niets te beleven, dus reden we verder naar een wel bekend dorp waar we vaker waren geweest, met een eeuwenoude eik voor de kerk, die je met een trap kon beklimmen: **Allouville Bellefosse**.

Nu zag ik dat er in de buurt van Allouville Bellefosse ook een chateau was met de naam *Chateau de Bellefosse*.

Er was absoluut niets van bekend, maar ik wilde gewoon eens kijken of we er iets van konden zien.

Nou, dat bleek een avontuur te zijn, want je kon via allerlei slechte puinpaden het kasteel bereiken en er stonden nergens bordjes privé of verboden toegang...

We konden gewoon naar het kasteel rijden en er was niemand, en het was een prachtig kasteel, maar wel in alle staten van verval, echt een soort spookkasteel, bijna een ruïne, en het leek onbewoonbaar verklaard, maar we zagen toch een auto wat wees op menselijke aanwezigheid.

Bovendien lag het in een prachtige omgeving met bossen, weilanden, oude, vervallen boerderijen, en oeroude bomen om het kasteel!

We konden er gewoon vrij omheen lopen, en alle staten van verval aanschouwen, maar de heerlijke pastorale rust, en de oude bomen, de stilte, en het fraaie kasteel, dat maakte toch dat dit 'kasteelbezoek' voor mij wel een topper was!

en zie de achterzijde...:

Na dit verrassende 'kasteelbezoek' op deze laatste dag zijn we via allerlei mooie landelijke routes met bosrijke heuvels via St Aubin de Crétot, Ste Gertrude, Malévrier etc. terug gereden naar ons appartement, we hebben gegeten, en toen gingen we afscheid nemen van de baron, en afrekenen.

Bij de baron hebben we nog een hele tijd gepraat, en meloen gegeten, daarna heb ik nog een piano recital in de salon gegeven, en toen heb ik nog op de computer gewerkt om dit laatste verslag naar mijn bekenden door te kunnen sturen

=====

Woensdag 22 juli 2026

Dit zou voor Ria een zware dag worden van de hele dag over snelwegen rijden. ***Een lange reis terug naar Ria's huis*** zou volgen, waar wij rond 6 uur in de avond weer ongeschonden terugkeerden.

Halleluyah!

Wij danken God en onze beschermengelen dat wij weer veilig thuiskwamen!

Marc van Delft - juli 2026